

Daniel Kitabı — Səksən Beşinci Nömrə

Peyğəmbərlik Səfərinin Pərdəsinin Açılması: Tarixi Mərhələlərin İlahi Bağlantısı

Jeff Pippenger
2024-02-18

1863-cü il üsyanından yüz iyirmi altı il sonra, 1989-cu ildə Daniel on birin son altı ayəsi möhürdən açıldı. Həmin il ilk dəfə möhürdən açılan bilik, müqəddəs tarixin islahat xətlərinin tanınması və onların hamısının bir-birinə paralel olduğunun vəhyi idi. Sonra 1992-ci ildə son altı ayənin işığı açılmağa başladı. Bu həqiqətlərin ilk ictimai təqdimatları 1994-cü ildə oldu və mövzu islahat xətləri idi. 1996-cı ildə “Axır Zaman” adlı bir jurnal nəşr olundu ki, bu da Daniel on birin son altı ayəsini müəyyənləşdirirdi.

1996-cı il xəbərini rəsmiləşdirildiyi il idi; bu, 1831-ci ildə William Millerin xəbərinin rəsmiləşdirilməsi ilə paralel olan bir nişanədir. Millerin xəbəri hökmün açılmasının elan edilməsi idi, Danielin on birinci fəslinin son altı ayəsi isə hökmün bağlanmasının elan edilməsi idi. Millerin xəbərinin mövzusu Müqəddəs Kitabda aşkar edilən peyğəmbərlik vaxtı idi. Danielin on birinci fəslinin son altı ayəsinin mövzusu isə müasir Roma (şimalı padşahın saxta qarşılığı) idi. Millərə aşkar edilən metodologiya onun “Peyğəmbərlik Təfsirinin 14 Qaydası” idi. 1989-cu ildə aşkar edilən metodologiya isə islahat hərəkətlərinin “sətir üzərinə sətir” prinsipi idi.

Millerin işi, min iki yüz altmış il ərzində dünyada qüvvədə olmuş papalıq ənənələri və adətləri ilə ziddiyyət təşkil edərək, Allahın Kəlamının nüfuzlu olduğunu təsbit etməyi ehtiva edirdi. Bu səbəbdən, Millerin xəbəri ilk dəfə 1831-ci ildə nəşr olundu (beləliklə Millerin xəbərini rəsmiləşdirərək), Kral Ceyms Müqəddəs Kitabının hazırlanmasından düz iki yüz iyirmi il sonra. Future for America-nın işi, yaxında gələcək bazar günü qanununda Birləşmiş Ştatların papalığın ölümcül yarasını sağaltmaqda oynadığı rolun müəyyənləşdirilməsi idi. Bu səbəbdən, The Time of the End jurnalı 1996-cı ildə nəşr olundu (beləliklə xəbəri rəsmiləşdirərək), 1776-cı ildə Birləşmiş Ştatların başlanğıcından düz iki yüz iyirmi il sonra.

Hər bir islahat hərəkətinin mövzusunu tarixi bir istinad nöqtəsi ilə bir-birinə bağlayan iki yüz iyirmi ilin dərk edilməsi 11 sentyabr 2001-ci ildən xeyli sonra baş verdi; çünki yalnız üçüncü və həmin tarixdə gəlib çatdıqda Rəbb Öz xalqını Yeremya kitabının altıncı fəslinin on altıncı və on yeddinci ayələrinin qədim yollarına geri yönəltdi. Məhz orada “yeddi vaxt”ın nuru yenidən kəşf olundu və bu nur inkişaf etdikcə aydın oldu ki, Daniel kitabının səkkizinci fəslinin on üçüncü və on dördüncü ayələrini bir-birinə bağlayan say iki yüz iyirmidir. On üçüncü ayədə peyğəmbərlik tarixinin “chazon” görüntüsü müəyyən edilir, on dördüncü ayədə isə “görünüş”ün “mareh” görüntüsü müəyyən edilir. Həmin iki ayə arasındakı əlaqə Cəbrayılın Daniyela öyrətmək üçün gəldiyi şey idi və Daniel axır günlərdə bu iki görüntü arasındakı əlaqəni anlamağa gələn Allahın xalqını təmsil edir.

On üçüncü ayənin görüntüsü “yeddi zaman”ı (iki min beş yüz iyirmi il), on dördüncü ayənin görüntüsü isə iki min üç yüz günü (ili) təmsil edir. Yəhudanı, Yerusəlimi və məbədi təmsil edən cənub padşahlığı Yəhudaya qarşı olan “yeddi zaman” e.ə. 677-ci ildə başladı, Yerusəlimin və məbədin bərpasını müəyyən edən iki min üç yüz il isə e.ə. 457-ci ildə başladı.

İki yüz iyirmi il bu iki görüntünü bir-birinə bağlayır və iki yüz iyirmi sayının, bütpərəstliyin və papalığın viranəedici qüvvələri tərəfindən ordunun və məbədin tapdalanması ilə — hansı ki, səpələnmə və Allahın qəzəbi kimi təsvir olunur — arasındakı əlaqənin rəmzi olduğu qəbul edilmişdir. İki yüz iyirmi il, müqəddəs məkanı tapdalamaqdan ibarət şeytani işə dair görüntünü, həmin məbədin bərpasından ibarət ilahi işə dair görüntü ilə bir-birinə bağlamışdır. Buna görə də, iki yüz iyirmi il müqəddəs bir əlaqəni təmsil edən bir rəmzdir.

Necə ki, Millerit hərəkəti 1863-cü ildəki üsyanla sona çatdı və sonra, bir yüz iyirmi altı il sonra, üçüncü mələyin hərəkəti gəldi; bununla da iki hərəkətin “yeddi dəfə”nin (bir yüz iyirmi altı) simvolizmi ilə bir-birinə bağlı olduğu vurğulandı; eləcə də, iki yüz iyirmi il 1831-ci ildə Millerin Müqəddəs Kitab ismarıcını təsis etməsi ilə 1611-ci ildə King James Müqəddəs Kitabının nəşri arasında əlaqə qurduğu kimi, həmin eyni zaman dövrü də Future for America-nı Amerikanın başlanğıcı ilə əlaqələndirirdi, beləliklə Amerikanın sonunu müəyyən edirdi.

1844-cü il oktyabrın 22-də Əhdin Elçisi qəfil surətdə, birinci qəzəbin sonu olan 1798-ci ildən son qəzəbin sonu olan 1844-cü ilə qədər qırx altı il ərzində Özü qaldırmış olduğu məbədə gəldi. Onun məbədə daxil olmasından əvvəl Müqəddəs Ruhun Gecəyarısı Hayqırtısı hərəkəti üzərinə tökülməsi baş vermişdi; bu isə Məsihin Yerusəlimə zəfərli girişi ilə əvvəlcədən kölgələnmişdi. Bu iki şahid təsbit edir ki, Gecəyarısı Hayqırtısı hərəkəti axır günlərdə təkrar olunduqda, Məsih yüz qırx dörd minin məbədinə qaldırmış olacaq. On bakirə məsəlinin Gecəyarısı Hayqırtısının yerinə yetdiyi bu iki hərəkət bir-birinə paraleldir.

“Mənə tez-tez on bakirə haqqında məsələ xatırladılır; onlardan beşi müdrik, beşi isə ağılsız idi. Bu məsələ hərfi mənada yerinə yetirilmişdir və yerinə yetiriləcəkdir, çünki bu zaman üçün xüsusi bir tətbiqə malikdir və üçüncü mələyin xəbəri kimi, yerinə yetirilmişdir və zamanın sonunadək indiki həqiqət olaraq qalmağa davam edəcəkdir.” Review and Herald, 19 avqust 1890.

Millerçilərin tarixi (birinci mələyin hərəkəti), 1798-ci ildə Daniel kitabı möhürdən açıldığı zaman başlanmış olan Allahın qüdrətinin getdikcə artan təzahürünü təmsil edir. Bu qüdrət 11 avqust 1840-cı ildə Vəhy kitabının onuncu fəslindəki mələyin enməsi ilə artdı. Sonra 19 aprel 1844-cü il tarixli ilk məyusluq baş verdi və nəhayət, 12 avqust 1844-cü ildən etibarən Exeter düşərgə toplantısında Müqəddəs Ruhun tökülməsinə gətirib çıxardı və bu, 22 oktyabr 1844-cü ilədək bütün ölkə üzərinə gələn dalğası kimi yayılmağa davam etdi.

Future for America-nın (üçüncü mələyin hərəkətinin) tarixi, 1989-cu ildə Daniel kitabının möhürü açıldığı zaman başlayan Allahın qüdrətinin getdikcə artan bir təzahürünü təmsil edir. Bu qüdrət, Vəhy on səkkizinci fəslin mələyi 11 sentyabr 2001-ci ildə endiyi zaman artdı. Sonra 18 iyul 2020-ci ilin ilk məyusluğu gəldi; bu isə nəhayətdə Müqəddəs Ruhun tökülməsinə gətirib çıxaracaq, və o, Mixail ayağa qalxıb insanın möhlət vaxtı bağlanana qədər yer üzərinə meşə yangını kimi

yayılmaqda davam edəcək.

1844-cü il oktyabrın 22-də bir neçə peyğəmbərlik yerinə yetdi; bununla da yaxınlaşmaqda olan Bazar qanunu zamanı yenidən bir neçə peyğəmbərliyin yerinə yetəcəyi müəyyənləşdirildi. Həmin peyğəmbərliklərdən biri Habakkuk kitabının ikinci fəslində təsvir olunduğu kimi, vəhyin gecikməsidir. Habakkuk kitabının ikinci fəslə həm birinci, həm də üçüncü mələyin hərəkətinin təcrübəsini müəyyənləşdirdi. Hər iki hərəkət düzgün biblical metodologiya üzərində gedən bir mübahisə ilə qarşılaşır; bu mübahisə prosesində hərəkətin həmin nümayəndələri ilə, mübahisə gedişində yan keçilən əvvəlki seçilmiş xalq arasında baş verir.

Birinci mələyin tarixində keşikçilərin müdafiə etməli olduqları xəbər, sonda 1843 və 1850-ci illərin iki müqəddəs cədvəlində əks etdirilən həqiqətlərin (Millerin cəvahiratlarının) müəyyənləşdirilməsi idi. Mübahisə prosesi zamanı iki qarşı duran sinifdən ayrılığı qeyd edən bir məyusluq baş verəcək və sadıq olanlara daha dərin təqdis çağırış ediləcəkdi.

Sonra Habaquq təməl həqiqətlərin sınaqdan keçirilməsi prosesində iştirak edən iki sinif arasındakı fərqi müəyyən edir. 1844-cü il 22 oktyabr tarixində susan iki sinif arasındakı mübahisəni də əhatə edən həmin sınaq prosesi, məhz Habaququn ikinci fəslinin bitdiyi yerdə sona çatdı.

Lakin Rəbb Öz müqəddəs məbədinədir; qoy bütün yer üzünü Onun hüsurunda sussun.
Habakkuk 2:20.

Rəbb qəflətən Öz Millerit məbədinə daxil oldu və o zaman bütün yer sükut etməli idi, çünki kəffarənin antitipik Günü çatmış və ölülərin mühakiməsi başlamışdı. Habaquq kitabının ikinci fəslindəki peyğəmbərlik tarixi 22 oktyabr 1844-cü ildə başa çatdı və İsa bir şeyin sonunu həmişə başqa bir şeyin başlanğıcı ilə eyniləşdirir. Müqəddəs məkanın və ordunun tapdalanmasının iki min beş yüz iyirmi illik iki görüntüsünün, həmçinin müqəddəs məkanın və ordunun bərpası görüntüsünün başlanğıcı birlikdə başladı, lakin iki yüz iyirmi il ilə ayrılmışdı; və onlar sona çatdıqda, Habaquq kitabının İKİNCİ fəslinin İYİRMİNCİ ayəsində başa çatmış olduqları göstərildi.

Yaxınlaşmaqda olan bazar günü qanunu zamanı bir neçə peyğəmbərlik yerinə yetəcək. Həmin peyğəmbərliklərdən biri Həbəquq kitabının ikinci fəslində təsvir olunduğu kimi vəhyin ləngiməsidir. Həbəquq kitabının ikinci fəslə həm birinci, həm də üçüncü mələyin hərəkətinin təcrübəsini müəyyən edir. Hər iki hərəkət, hərəkətin nümayəndələri ilə mübahisə prosesində kənarda buraxılan keçmiş seçilmiş xalq arasında baş verən və Müqəddəs Kitabın düzgün metodologiyası ilə bağlı olan bir mübahisə ilə üz-üzə qalır.

Üçüncü mələyin tarixinin gözətçiləri tərəfindən müdafiə olunmalı olan xəbər, sonda 1843 və 1850-ci illərin iki müqəddəs cədvəli üzərində təmsil edilmiş həqiqətlərin (Millerin cəvahiratının) müəyyənləşdirilməsidir. Müzakirə prosesində iki qarşı duran sinif arasında ayrılığı qeyd edən bir məyusluq baş verdi və sadıqlara daha dərin təqdis olunmağa çağırış edildi. Sonra Habaquq, təməl həqiqətlərin sınaq prosesi ilə bağlı olan iki sinif arasındakı fərqi müəyyən edir. Bu sınaq prosesi, iki sinif arasındakı mübahisə ilə təmsil olunmuşdu və Habaquq kitabının ikinci fəslinin bitdiyi

məhz yerdə — tezliklə gələcək Bazar qanununda — tamamilə sona çatacaqdır.

Lakin Rəbb Öz müqəddəs məbədinədir; qoy bütün yer üzü Onun önündə sussun. Habakkuk 2:20.

Rəbb qəflətən yüz qırx dörd minin məbədinə daxil olacaq və o zaman bütün yer üzü sükut içində qalacaq, çünki əslinin qarşılığı olan Kəffarə Günü dirilərin mühakiməsinə çatacaq. Habaquq kitabının ikinci fəslinin peyğəmbərlik tarixi tezliklə gələcək bazar qanunu ilə sona çatır və İsa hər zaman bir şeyin sonunu başqa bir şeyin başlanğıcı ilə eyniləşdirir.

Dirilərin mühakiməsi 11 sentyabr 2001-ci ildə başladı, lakin mühakimə bir prosesdir. Bu proses Allahın evindən başlayır, sonra isə elə bir məqama çatır ki, mühakimə Allahın evindən kənarda olanların üzərinə gəlir. Nyu-York şəhərinin böyük binaları yerlə-yeksan ediləndə, Yerusəlimin içindən keçib kilsədə edilən iyrəncliklərə görə ah çəkib fəryad edənlərin üzərinə nişan qoyan möhürləyən mələklə təmsil olunan mühakimə, habelə ölkədə edilən iyrəncliklərə görə mühakimə başlamış oldu. Tezliklə gələcək bazar günü qanunu zamanı Məsih yüz qırx dörd min nəfərin məbədinə ucaltmaq işini başa çatdırmış olacaq və məhv edən mələklər Yerusəlimin üzərinə mühakimə gətirəcəklər.

Sonra yüz qırx dörd min nəfər bayraq kimi ucaldılır və Daniel kitabının on birinci fəslinin qırx birinci ayəsində EDOM, Moav və Ammon övladlarının başçıları ilə təmsil olunan o biri sürü üçün dirilərin mühakiməsi başlanır.

İstər birinci mələyin Millerçi hərəkəti, istərsə də üçüncü mələyin qüdrətli hərəkəti nəzərə alınsın, islahatçı hərəkətin tam tarixi həqiqətin getdikcə artan bir vəhyini təmsil edir və bu vəhy Müqəddəs Ruhun tökülməsi ilə zirvəyə çatır. Müqəddəs Ruhun tökülməsi axır günlərin peyğəmbərliklərinin mərkəzində durur. Buna görə də ağılsız bakirələrin yağı yoxdur, müdriklərinə var. Yağ yağışıdır.

Deyirlər: Əgər bir kişi öz arvadını boşasa, o da onun yanından gedib başqa bir kişinin olsa, məgər o yenidən onun yanına qayıdar? Məgər o torpaq son dərəcə murdarlanmaz? Amma sən çoxlu aşıq ilə fahişəlik etmişən; yenə də Mənə qayıt, — Rəbb belə deyir. Gözlərini uca təpələrə qaldır və bax: harada sənə yatmayıblar? Yollarda onlar üçün səhrada olan ərəb kimi otururdun; fahişəliklərinlə və şərinlə torpağı murdarladın. Buna görə yağışlar saxlanıldı və axırıncı yağış olmadı; sən fahişə alının vardı, utanmaqdan imtina etdin. Məgər bu andan etibarən Mənə belə səslənməyəcəksən: “Ey Atam, gəncliyimin rəhbəri Sənsən?” Yeremya 3:1–4.

Bu hissədə (və bütün peyğəmbərlər axır günlərdən danışirlər) Allah bildirir ki, Onun xalqı fahişəlik etmişdir, elə bir həddə çatmışdır ki, onların fahişə alını vardır. Axır günlərin fahişəsi papalıq hakimiyyətidir və alın məqsədli bir qərarı təmsil edir. Axır günlərdə Allahın xalqı şərdir, lakin Allah son bir çağırış təqdim edir, baxmayaraq ki, onlar fahişə ilə eyni qərara gəldikləri bir nöqtəyə çatmışlar. Onlar dördüncü nəsillə təmsil olunan bir xasiyyət inkişaf etdirmişlər; burada onlar Hizqiyal kitabının səkkizinci fəslində dördüncü nəsildə göstərildiyi kimi günəşə səcdə etməyə hazırdırlar.

“Həqiqi nurun əxlaqi qaranlıq içində parlaması üçün vaxt yetişmişdir. Üçüncü mələyin xəbəri dünyaya göndərilmişdir və insanları alınlarında və ya əllərində vəhşi heyvanın və ya onun surətinin damğasını qəbul etməkdən xəbərdar edir. Bu damğanı qəbul etmək, vəhşi heyvanın etdiyi kimi eyni qərara gəlmək və Allahın Kəlamına birbaşa zidd olaraq eyni fikirləri müdafiə etmək deməkdir. Bu damğanı qəbul edənlərin hamısı haqqında Allah belə deyir: ‘The same shall drink of the wine of the wrath of God, which is poured out without mixture into the cup of his indignation; and he shall be tormented with fire and brimstone in the presence of the holy angels, and in the presence of the Lamb.’” Review and Herald, 13 iyul 1897.

Yeremya axır günlərin Allah xalqını artıq fahişənin alına malik olanlar kimi tanıyır. Onlar vəhşinin nişanını almaq ərəfəsindədirlər, çünki “pisdirilər.” Az əvvəl sitat gətirilən parçada Bacı Uayt davam edir:

“Əgər həqiqətin nuru sizə təqdim edilmiş, dördüncü əmrin Şənbəsini aşkara çıxarmış və Allahın kəlamında bazar gününə riayət edilməsinə dair heç bir əsas olmadığını göstərmişdirsə, buna baxmayaraq siz hələ də yalançı şənbəyə sarılırsınız, Allahın ‘Müqəddəs günüm’ adlandırdığı Şənbəni müqəddəs tutmaqdan imtina edirsinizsə, vəhşi heyvanın nişanını qəbul edirsiniz. Bu nə vaxt baş verir?—Sizi bazar günü işdən əl çəkməyə və Allaha ibadət etməyə əmr edən fərmana itaət etdiyiniz zaman; halbuki siz bilirsiniz ki, Müqəddəs Kitabda bazar gününün adı iş günü olmaqdan başqa bir şey olduğunu göstərən bircə söz belə yoxdur, siz vəhşi heyvanın nişanını qəbul etməyə razılıq verir və Allahın möhürünü rədd edirsiniz. Əgər biz bu nişanı alınızda və ya əlimizdə qəbul etsək, itaətsizlərə qarşı elan edilmiş hökmlər üzərimizə gəlməlidir. Lakin diri Allahın möhürü, Rəbbin Şənbəsini vicdanla qoruyanların üzərinə qoyulur.

“«Və Allah gördü ki, yer üzündə insanın pisliliyi çoxalmışdır və onun ürəyinin fikirlərinin hər bir niyyəti daim ancaq şər idi.... Yer də Allahın önündə pozulmuşdu və yer zorakılıqla dolmuşdu.... Və Allah Nuha dedi: Bütün cismnin sonu Mənim önümdə gəlib çatdı; çünki yer onların vasitəsilə zorakılıqla dolmuşdur; və budur, Mən onları yerlə birlikdə məhv edəcəyəm». Onlar məhv edilməli idilər, çünki Allahın saleh bir xalqın istifadəsi və sevinci üçün yaratdığı yeri murdarlamışdılar.

“‘Nuhun günlərində necə idisə,’ Məsih bəyan etdi, ‘İnsan Oğlunun günlərində də elə olacaq.’ Məgər belə deyilmi? Gündəlik qəzetlərə nəzər salan hər kəs cinayətlərin uzun bir siyahısını görə bilər—sərxoşluq, oğurluq, quldurluq, mənimsəmə, qətl. Bəzən bütöv ailələr qətlə yetirilir ki, həmin adamın özünə məxsus olmayan pul və ya mala sahib olmaq istəyi təmin edilsin. Dünya, həqiqətən də, Nuhun günlərində olduğu kimi olmaqdadır, çünki insanlar Allahın əmrlərinə açıq-aşkar etinasızlıq göstərirlər.” Review and Herald, 13 iyul 1897.

Yeremya axır günlərdə günəşə səcdə etmək üzrə olan Allah xalqını müəyyən edir və bunu edərkən bildirir ki, “leysanlar saxlanılmışdır və axır yağış olmamışdır; sənin fahişə alnın var idi, utanmaqdan imtina etdin.” Axır günlərdə Allah xalqının “pisləri” heç bir axır yağış almırlar və utanmaqdan imtina edirlər; çünki onların düşüncələri Nuhun tarixində, habelə Hizqiyaalın səkkizinci fəslindəki ikinci iyrənclikdə təsvir olunan surətlər otaqlarında göstərildiyi kimi, daim pisliliyə yönəlmişdir.

Yeremya Allahın xalqının son günlərdəki həyasız pis adamlarına “o” “zamandan” öz “gəncliklərinin bələdçisinə” “fəryad etməyi” göstərir. Adventizmin gəncliyinin bələdçisi Habaquququn iki lövhəsi və onların üzərində təmsil olunan cəvahirat idi. Allahın xalqının son günlərdəki pis adamlarının üzərinə əbədi ölümü gətirmək üzrə olan bu pisləkdən qurtulmağın yeganə ümidi, başlanğıcda bələdçi olan Allaha fəryad etməkdir; o başlanğıc isə 1798-ci ildə “axır zaman”a yetişdi.

Birinci və ya üçüncü mələyin tarixində məsələ ondan ibarətdir ki, sən son yağışı qəbul edirsən, yoxsa qəbul etmirsən. Son yağış millətlərin 11 sentyabr 2001-ci ildə qəzəbləndiyi zaman başladı.

“O vaxt, xilas işi başa çatmaq üzrə olarkən, yer üzünə müsibət gələcək və millətlər qəzəblənəcək, lakin üçüncü mələyin işinə mane olmasınlar deyə cilov altında saxlanılacaqlar. O vaxt ‘axırıncı yağış,’ yaxud Rəbbin hüsurundan gələn tərəvətləndirmə gələcək ki, üçüncü mələyin uca səsinə qüvvət versin və müqəddəsləri son yeddi bəlanın töküləcəyi dövrdə möhkəm durmağa hazırlasın.” Early Writings, 85.

“Axırıncı yağış”, hansı ki “təzələnmə” kimi də tanınır, millətlər qəzəbləndiyi zaman başladı və həmin vaxt “xilas işi” bağlanmağa başladı. Vəhyin yeddinci fəslindəki dörd mələk, yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi tamamlanana qədər dörd küləyi saxlayır; Hizqiyalın doqquzuncu fəslində isə bu iş Yerusəlimdə edilən iyrəncliklər üçün ah çəkib fəryad edənlərin üzərinə bir nişan qoyan mələklərlə təsvir olunur. 11 sentyabr 2001-ci ildə mələklər yüz qırx dörd min nəfərin alınları üzərinə nişan qoyulmasının bağlayıcı işinə başladılar.

Üçüncü mələyin son işi, həm də bir xəbər olan “son yağış”ın tökülməsi zamanı başa çatdırılır; bu, “tərəvətləndirmə”dir.

Onlara dedi: “Yorğunu rahatlığa qovuşdura biləcəyiniz dinclik budur; və tərəvət budur”; lakin onlar eşitmək istəmədilər. Yeşaya 28:12.

Yeşaya kitabında onların eşitməkdən imtina etdikləri xəbər, kəkələyən dillərlə çatdırılan və “sətir üstə sətir” metodologiyasını təmsil edən sınaq xəbəridir.

Lakin Rəbbin sözü onlar üçün hökm üstünə hökm, hökm üstünə hökm; sətir üstünə sətir, sətir üstünə sətir; burada bir az, orada bir az oldu; ta ki gedib arxaya yıxılsınlar, qırılsınlar, tora düşsünlər və tutulub aparılsınlar. Buna görə də, ey Yerusəlimdə olan bu xalqa hökmranlıq edən istehzalçı adamlar, Rəbbin sözünü eşidin. Çünki siz demisiniz: “Biz ölümə əhd bağlamışıq, ölümlər diyarı ilə razılığa gəlmişik; coşub-daşan qırmancı keçib gedəndə bizə çatmayacaq; çünki yalanı özümüzə sığınacaq etmişik və yalanın altında gizlənmişik”. Yeşaya 28:13–15.

Rəbbin Kəlamı — yəni istirahət və tərəvətlənmə (axırıncı yağış) xəbəri — onları “gedib arxası üstə yıxılmağa, qırılmağa, tora düşməyə və tutulmağa” səbəb edən söz, “Yerusəlimdə olan bu xalqa hökm edən istehzalçı adamlara” verilir. Yerusəlim mələklərin ah çəkib fəryad edənləri nişanladığı yerdir və etibarlarına xəyanət etmiş qoca adamlar ilk yıxılanlar olurlar.

“Xilas nişanı ‘edilən bütün iyrəncliklərə görə ah çəkən və fəryad edənlərin’ üzərinə qoyulmuşdur. İndi ölüm mələyi irəli çıxır; Yezekekin görünməndə qırğın alətləri olan adamlarla təmsil olunur və onlara belə əmr verilir: ‘Qocaları da, cavanları da, bakirə qızları da, körpələri

də, qadınları da tamamilə qırın; amma üzərində nişan olan heç bir adama yaxınlaşmayın; və Mənim məbədimdən başlayın.’ Peyğəmbər deyir: ‘Onlar evin önündə olan qoca adamlardan başladılar.’ Yezekeel 9:1–6. Məhv işi xalqın ruhani qoruyucuları olduqlarını iddia etmiş olanlar arasında başlayır. Yalançı keşikçilər ilk yıxılanlardır. Acıyan da yoxdur, əsirgəyən də. Kişilər, qadınlar, gənc qızlar və körpə uşaqlar birlikdə həlak olurlar.” Böyük Mübarizə, 656.

1989-cu ildə gəlmiş bilginin artımını növbəti məqalədə müzakirə etməyə davam edəcəyik.

“Zahirin altını görən, bütün insanların qəlblərini oxuyan Şəxs böyük nur almış olanlar haqqında belə deyir: “Onlar öz əxlaqi və ruhani vəziyyətlərinə görə nə izzətə çəkirlər, nə də heyrətə düşürlər.” Bəli, onlar öz yollarını seçmişlər, canları isə öz iyrəcliklərindən zövq alır. “Mən də onların aldanışlarını seçəcəyəm və qorxduqları şeyləri başlarına gətirəcəyəm; çünki Mən çağıranda heç kəs cavab vermədi; Mən danışanda onlar dinləmədilər; lakin gözlərimin önündə pislik etdilər və Mənim bəyənmədiyim şeyi seçdilər.” “Allah onlara qüvvətli azgınlıq göndərəcək ki, yalana inansınlar”, çünki “xilas ola bilsinlər deyə həqiqət məhəbbətini qəbul etmədilər”, “əksinə, haqsızlıqdan həzz aldılar.” Yeşaya 66:3, 4; 2 Salonikililərə 2:11, 10, 12.

“Səməvi Müəllim soruşdu: ‘Ağlı bundan daha güclü hansı aldanış yoldan çıxara bilər ki, sən doğru bünövrə üzərində qurduğunu və Allahın işlərini qəbul etdiyini iddia edəsən, halbuki əslində bir çox şeyi dünyəvi siyasətə uyğun olaraq həyata keçirir və Yehovaya qarşı günah edirsən? Ah, bu, böyük bir aldatmadır, valehedici bir yanılmadır; həqiqəti bir vaxtlar tanımış olan insanların üzərinə hökmranlıq edir, onlar təqva surətini onun ruhu və qüvvəsi ilə səhv saldıqları zaman; özlərini zəngin, var-dövlətə artmış və heç nəyə ehtiyacı olmayan hesab etdikləri halda, əslində hər şeyə möhtacdırlar.’” Testimonies, 8-ci cild, 249, 250.